

İLÂHÎ RAHMETTEN UZAKLAŞMA

Euzubillahimine'ş-şeytani'r-racîm.

Bismillahirrahmanirrahim.

el-Hamdülillâhi rabbi'l-âlemin ve'l-âkibetü li'l-muttakîn es-salâtu ve's-selâmu alâ seyyidinâ Muhammedin ve âlihî ve sahibihî ecmaîn. İ'lemû eyyühe'l-ihvân, enne efdale'l-kitâbi kitâbullâh, fe-enne efdale'l-hedyi hedyu Muhammedin sallallahu aleyhi ve sellem ve şerra'l-umûri muhdesâtuhâ ve külle muhdesin bid'ah ve külle bidatin dalâleh ve külle dalâletin fi'n-nâr ve bi's-senedi'l-muttasili ile'n-nebiyyi sallallahu aleyhi ve selleme ennehû kâl:

إِذَا ظَهَرَ فِيكُمْ مَا ظَهَرَ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ:

إِذَا كَانَتِ الْفَاحِشَةُ فِي كِبَارِكُمْ وَالْمَلِكُ

فِي صِغَارِكُمْ وَالْعِلْمُ فِي رُذَالِكُمْ قَالَ: قِيلَ:

يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَتَى نَدْعُ الْأَمْرَ بِالْمَعْرُوفِ

وَالنَّهْيَ عَنِ الْمُنْكَرِ؟ قَالَ: إِذَا ظَهَرَ الْإِدْهَانُ

فِي خِيَارِكُمْ وَالْفَاحِشَةَ فِي شِرَارِكُمْ وَتَحَوَّلَ
الْمُلْكُ فِي صِغَارِكُمْ وَالْفِقْهُ فِي رُذَالِكُمْ

*İzâ zahera fîküm mâ zahera fî benî İsrâîl.
İzâ kaneti'l-fahişetü fi kibariküm, ve'l-mülkü
fi siğariküm, ve'l-ilmu fi ruzza'liküm. Kale:
Kile: Ya Rasulallah, Metâ nedeu'l- emra bi'l
ma'rufi ve'n-nehye ani'l-münker? Kale: İzâ
zahra'l-idhanu fi hiyariküm, ve'l-fahişetü fi
şirariküm ve tehavvele'l-mülkü fi siğariküm
ve'l-fıkhu fi ruzzeliküm.*

*İzâ zahera fîküm mâ zahera fî benî İsrâîl.
İlâ ahiri'l-hadis.*

Mefharı mevcûdat Muhammed Mustafa râ
salavat. Seyyidü's-seâdât Muhammed Mustafa
ra salavat. Habîb-i Hudâ Muhammed Mustafa
ra salavat.

İzâ zahera. Sizde zahir olduğu vakitte.
Fîküm mâ zahera fî benî İsrâîl, İsrail, Beni
İsrail'de vakı olan hadiseler sizde de olmaya
başladığı vakitte ki, onlardaki hadiseler. *İzâ
kaneti'l-fahişetü fi kibariküm.* Fuhuş, onların
yüksek tabakasında cari. Yüksek tabaka.

Hepsi, kibar dediği büyük, yüksek tabak insanlar, hepsi fuhuş âlemine dalmışlar. *Ve'l-mülkü fi siğariküm*. Devlet idarelerinde mülkler gençlerin eline verilmiş, *sığar*, küçüklerin eline. *Ve'l-ilm*, ilim de *fî ruzzâlikum*. Adi insanların eline verilmiş, rezil. Kendini bilmeyenlerin elinde ilim. Parayla değil, çalışmış, almış. Ama ahlak denilen şey kendisinde mefkud. Bunu Enes *radiyallahu anh* rivayet ederken demişler ki:

“*Kile: Ya Rasulallah, Metâ nedeu'l-emra bi'l ma'ruf ve'n-nehyi ani'l-münker?* Bu emri bi'l-maruf, nehy-i anil-münker ki daima zikrolunuyor. Bunu ne zamana kadar söyleyebileceğiz? Ne zaman bırakmamız lazım artık? Faydası olmayacak bir devir ne zaman?” Bunu anlatmış demek.

Ne zaman ki sizin idareleriniz çocuklarınızın eline geçer, küçüklerinizin eline geçer. Fuhuş da büyükleriniz de cereyan etmeye başlarsa o zaman ilim de rezil olan insanların eline geçtiği vakitte artık bırakın emri marufu. Uğraşmayın artık. Söz dinleyen olmaz, bulamazsınız.

İzâ zahra'l-idhan. İdhân, müdahene. Ne zaman bu zahir olursa, fî hıyârikum. Sizin hayırlı dediğiniz insanlarda müdahene, dalkavukluk. Sizin hayırlı zannettiğiniz insanlar ne zamanki dalkavukluğa başlarlar, ve'l-fahişetü fi şirariküm. Fahişe de şehirlerde başlar. Ve tehavve'l-mülkü fi siğariküm. Mülk de çocukların eline geçer, sığarın. Ve'l-fikhû fî ruzzâlikum. Fıkıh da rezillerin eline düşer. O zaman, fe'l-tenzruhu inde zâlike sâah. Kıyamete artık bekle o zaman.

Ve acâben ve belâen ve umyen. Bir azap, bir bela, bir körlük. Yani körlük olur da gözlerinin körlüğü değil de, gönüller körelir. Laf anlatmak imkanı olmaz. Herkes kendi bilginden şaşmaz.

Allah muhafaza etsin...

إِذَا ظَهَرَ السُّوءُ فِي الْأَرْضِ أَنْزَلَ اللَّهُ بِأَهْلِ

الْأَرْضِ بَأْسَهُ وَإِنْ كَانَ فِيهِمْ قَوْمٌ صَالِحُونَ

يُصِيبُهُمْ مَا أَصَابَ النَّاسَ ثُمَّ يَرْجِعُونَ إِلَى

رَحْمَةِ اللَّهِ وَمَغْفِرَتِهِ

İza zahara su'u fi'l-ard enzele'llahu bi ehli'l-ardi be'sehu. Ve in kâne fihim kavmun salihun yusibuhum mâ esabe'n-nas sümme yercune ilâ rahmetillah ve mağfiratihi

İza zahara su'u fi'l-ard. Yerde, yeryüzündeki insanlar kötülük yapmaya başladıkları vakitte, fenalıkları yapmaya başladıkları vakitte *enzele'llahu bi ehli'l-ardi be'sehu.* Cenab-ı Hak yeryüzüne bir şiddet verir. *Be's.* Darlık, zorluk, helak.

Ve in kâne fihim kavmun salihun. Fakat bunların içerisinde tabii iyiler de var. İyiler de var ama *ve in kâne fihim kavmun salihun yusibuhum mâ esabe'n-nas.* Mesela sallandığı vakitte yer, iyisi de gidiyor, kötüsü de gidiyor, hepsi birden gidiyor. Hepsi birden gidiyor.

Sümme yercune ilâ rahmetillah ve mağfiratihi. Fakat dünyadaki bu şiddetin altında kalırlar ama sonra rahmet-i ilahiyeye ve mağfiret-i ilahiyeye nail olurlar bunlar. Aradaki fark öldükten sonra ayrılıyor. Ölüm, felaket ona gelir. Geldiğinde iyiler mağfiret-i ilahi'ye ve rahmet-i ilahi'ye müstahak olurlar. Diğerleri felaket içerisinde kalırlar.

إِذَا ظَهَرَ السُّوءُ فَلَمْ يَنْهَوْا عَنْهُ أَنْزَلَ اللَّهُ بِهِمْ
بِأْسَهُ قِيلَ وَإِنْ كَانَ فِيهِمُ الصَّالِحُونَ؟ قَالَ: نَعَمْ
يُصِيبُهُمْ مَا أَصَابَهُمْ ثُمَّ يَصِيرُونَ إِلَى مَغْفِرَةِ اللَّهِ
وَرَحْمَتِهِ - أَوْ إِلَى رَحْمَةِ اللَّهِ وَمَغْفِرَتِهِ

İzâ zahera su'u Felem yenhev anhu enzelallahu bihim be'sehu. Kile: ve in kane fihimu's-salihun? Kale: neam, yusibuhum mâ esabehum sümme yesirûn ilâ mağfiratillâhi ve rahmetihi.

İzâ zahera su'u. Kötülük başladı bir yerde. Felem yenhev anhu. Kimse demiyor ki yapma yahu. Demiyor. Mini etek mesela çıktı ya mesela şimdi kötülüktür. Hiç girmedığı yer yok. Felem yenhev anhu. Kimse onu men edemedi, etmedi, çalışmadı. Herkes razı demek bu hale. Enzelallahu bihim be'sehu. Allah bunlara cezayı yollasın. Kile, dediler ki ve in kane fihimu's-salihun. İyiler var ya, ya Rasulallah. Kal: neam. evet iyiler de var ama yusibuhum mâ esabehum. Onlara isabet eder, onlarda isabetsiz çıkarır. Sümme yesirûn ilâ

mağfiratillâhi ve rahmetihi. Sonra onlar Allah Teala'nın mağfired ve rahmetine nail olurlar.

Mesela Lût kavmine felaket geldiği vakitte bir rivayette kırk bin teheccüdde insan varmış. Cebrail *aleyhisselam* demiş ki:

“Ya Rabbi bu kadar teheccüd edenler var.”

“Sen vazifeni yap.” Ahiret daima var.

a. Gaflet Zamanında Kalp Hastalığı

إِذَا ظَهَرَ الْقَوْلُ وَخُزِنَ الْعَمَلُ وَائْتَلَفَتِ الْأَلْسِنَةُ
وَتَبَاغَضَتِ الْقُلُوبُ وَقَطَعَ كُلُّ ذِي رَحِمٍ رَحِمَهُ
فَعِنْدَ ذَلِكَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ

İza zahara'l kavlu ve huzine'l amelu, ve'ntelefeti'l-elsinetu, ve tebağadati'l-kulubu, ve kada'a küllü zi rahimin rahimehu, feinde za'like le'anehumu'llahu ve esammehum, ve e'ma ebsarahum.

Allah muhafaza etsin...

Yine, *iza zahara'l kavlu*. Fenalıklar zahir oldu. *Ve huzine'l amelu*. Ameller saklandı. Yapılamıyor yani. *Ve'ntelefeti'l-elsinetu*.

Diller beraber. Hep herkes dil itibarıyla birbirinin arkadaşı. *Ve tebağadati'l-kulubu*. Ama içler hep ayrı. Gösteriştten ibaret yani; yüzlerin, dillerin birbiriyle oluşu.

“Bu işi yapalım mı?”

“Yapalım.”

Hep birden cevap veriyorlar. Yapalım. Çok iyi, çok doğru. Fakat hiçbirisinin kulûbü bir diğerine uymuyor. İstemiyor işleri ve netice hasıl olmuyor. *Ve tebağadati'l-kulubu*.

Ve kada'a küllü zi rahimin rahimehu. Her akraba-i taallukat birbiriyle ilgisini kesmiş. Akraba-i taallukatlık kalmamış o zaman. *Fe-inde za'like*, işte iş bu raddeye vardığı vakitte. *Leanehumu'llahu*, Allah lanet eder. Kime? O kavme. Daha, *ve eshammehüm* hepsini sağır yapar. Duyduramazsın lafı yani. Bu, kulak körlük sağırlığı değil. Laf tesir etmez. Girmez içeriye laf. *Ve esammehum, ve e'ma ebsarahum*. Gözleri de kör olur. Açıktır gözleri, görürler. Fakat anlamazlar. İdraksız göz. Mesela koyunun da gözü var ama idrakı yoktur. Bilmez neticesinde, basiretsiz göz. Hayvan gözü gibidir yani göz.

Basiret olmayınca bir gözde; *basar*, basiret. Basiret olmayınca bir gözde akıbeti göremiyor, neticeyi göremiyor, anlayamıyor. Bu gözün koyundaki gözden farkı yok.

“Evet, biz bu fenalığı yapıyoruz ama netice ne olacak” diyemiyor insan. Diyememesi, gözlerin körlüğü, kulaklarının sağırlığından ibaret oluyor.

Allah muhafaza etsin...

Bu *tebği kulubuhüm*, kalplerin körlüğü oluyor bu. Kalplerin sağırlığı oluyor bu. Bunlar da değil. Bunlar gönül körlüğü, gönül sağırlığı diyorlar ki Allah esirgesin... Bu, ölümden beterdir. Ölüm iyidir. Rahmete kavuşur, giderler. Fakat bu karar da bozuldu muydu, o çok fena bir şey.

إِذَا ظَهَرَتِ الْفَاحِشَةُ كَانَتْ الرَّجْفَةُ

وَإِذَا جَارَ الْحُكَّامُ قَلَّ الْمَطَرُ وَإِذَا غَدِرَ بِأَهْلِ

الذِّمَّةِ ظَهَرَ الْعَدُوُّ

İzâ zaharati'l fâhişe kaneti'l-racfetu ve iza cera'l-hükkam kalle'l-mataru ve izâ ğudira bi ehl-i zimmeti zahara'l-aduvvu.

İzâ zaharati'l fâhişe. Fuhuş, aleni. Fuhşun aleni olması için mesela kediler, köpekler gibi sokakta değil de, çeşitlisi var şimdi bugün. *İzâ zaharati'l fâhişe.* Fuhuş meydana çıkmış. *Kaneti'l-racfetu,* Bu zelzeleyi hazır eder. Fuhşun meydan buluşu neticede zelzeleleri doğurur.

Ve iza cera'l-hükkam. Hakimler vazifelerini yapmıyor. Cevrediyor, zulmediyor, haksızlık yapıyorlarsa *Kalle'l-mataru,* yağmur alırız. *Ve izâ ğudira bi ehl-i zimmeh.* Ehl-i zimme diyerekten memlekette yaşayan insanların gayrimüslimleri yani onlara kadr edilmesi. Bunlar çünkü şey altında durdukları müddetçe aynı bizim gibi haklara sahiptirler. Bizim gibi haklara sahip oldukları halde haksız yere onlara zulmedilirse *zahara'l-aduv,* Allah düşmanı size musallat kılar. O zaman düşmanın galebesine uğrarsınız.

إِذَا ظَهَرَتِ الْمَعَاصِي فِي أُمَّتِي عَمَّهُمُ اللَّهُ
بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ قِيلَ: أَمَا فِي النَّاسِ يَوْمَئِذٍ

صَالِحُونَ قَالَ: يُصِيبُهُمْ مَا أَصَابَ النَّاسَ

ثُمَّ يَصِيرُونَ إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ

Izâ zaharati'l-ma'asi fi ümmeti amme-humu'llahu bi azebin min indihi. Kile: Emâ fi'n-nasi yevme izin salihin? Kâl: Bela. Yusibuhum ma esabe'n-nâs. Sümme yasîrun ilâ mağfireti min Allâhi ve rıdvan.

Izâ zaharati'l-ma'asi fi ümmeti, İsyân ümmetimde zahir olmuş. Ümmeti diyor. Ammehumu'llahu bi azebin min indihi. Allah onlara azabını umum kılar. Azap, umum olur.

Kile: Emâ fi'n-nasi yevme izin salihin? Ey ya Rasulallah, bugün iyiler yok mu? Onlarda mı öyle olacak?

Kâl: Bela. Yusibuhum ma esabe'n-nâs. Nâsa o gün ne isabet ettiyse, iyilere de aynı şey isabet edecek. Mesela açlık, kıtlık, yağmur felaketi, yel felaketi, neler var. Sümme yasîrun ilâ mağfireti min Allâhi ve rıdvan. Sonra, ahir aleminde mağfired-i İlâhiyye ve rıdvan-i İlâhiyye nâil olurlar.

Bu fuhuş, işte buna dair olan birkaç tane hadis-i şerif var. Bu İslam cephesidir. Şimdi bir

düşman cephesi var, asker cephesi var mesela. Bir de İslam'ın iç cephesi var. Nasıl ki ordunun cephesi bozulduğu vakitte düşman buradan sızar içeriye artık. Bozdu bir kere cepheyi. Buradan başlar içeriye doğru, hücum yapıp oradaki kuvvetleri imha edecek yahut esir alacak. Gidiyor buraya içeriye. Cephe bozulduğu vakitte ne yapmak lazım insana? Kaçmak mı lazım? Gediği tıkamak mı lazım? Düşman buradan girdi içeriye. Bunu tıkayıp da düşmana durdurmak mı lazım, yoksa düşman girdi diyerek açıp da kalmak mı lazım? Nasılsa bu, bu günahlar da böyledir.

Bir memlekete bir günah, bir fenalık giriyor. Girdiği vakitte, ne yapalım dediğin vakitte, cepheyi ne yapalım diye boş bıraktığın gibi, bu da aynıdır. Nasıl ki oradan düşman görünce esir ediyor insanları, yahut imha ediyor netice itibariyle. Bu fenalıklar da memlekete girdiği vakitte o memleketi dinen imha eder. İslamiyeti de imha eder. Ama bugün görünmez. Eskiden de muharebeler uzun sürermiş. Bugün görünmez ama yarın görünecek. Bu yarınki görüneni bugün göremezsen körlükten ileri gelir o. Bugün çok iyiyiz ya, bak ne güzel camimiz dolu, vaazlar bol, hocalar çok,

okuyor. Fakat yarını düşün bakalım. Yarın ne olacak? Bunu görememelik körlüğün alametidir.

إِذَا ظَهَرَتِ الْحَيَّةُ فِي الْمَسْكَنِ فَقُولُوا لَهَا:
إِنَّا نَسْأَلُكَ بِعَهْدِ نُوحٍ وَبِعَهْدِ سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ
أَنْ لَا تُؤْذِينَا فَإِنْ عَادَتْ فَاقْتُلُوهَا

İzâ zaharati'l hayyeti fi'l-mesken fekulu leha: İnne nes'eluke bi'ahdi Nuhin ve bi ahdi Süleymane'bni Davud, en la tu'ziyene, fein a'det fektuluhe.

Evde yılan var, ev yılanları. Bu ev yılanlarını gördüğümüz vakitte derhal öldürmek icap etmez. Buna biz evvela diyeceğiz ki, ama diyeceksin ki yılan bizim sözümüzü anlar mı? Ne bileyim ben. Anlamaz tabiatıyla, o yılan. Biz ona insanca konuşacağız kendi dilimizce. Peygamber diyor ki:

Siz yılanı evinizde gördüğünüz vakitte ona deyin ki, *fekulu leha*. söyleyiniz o yılan, deyin ki:

İnne nes'eluke bi'ahdi Nuh ve bi ahdi Süleyman. Ey yılan! Sizin Süleyman ve Nuh

aleyhisselam'a verdiğin ahd üzerine bize eza etme. Çekil git buradan. Bu sözü söyle. İlerisine karışma. Onu ona duyuracak Allah. Bu, o sözden ilham alacaktır. Bu ilhama senin kudretin geçmez. Bu aradaki vasıta olan melek mi olacak, ne olacaksa... Bunlar senden bunu istiyor. Hadi bakalım buradan çekil git diyecekler, o da çekilip gidecek. *Fein a'det*, eğer bundan çekilmez, gitmezler, tekrar gelirse *fektuluhe*, o zaman ölüme hak etmiştir o.

إِذَا ظَهَرَتِ الْبِدْعُ وَلَعَنَ آخِرُ هَذِهِ الْأُمَّةِ أَوْلَهَا
فَمَنْ كَانَ عِنْدَهُ عِلْمٌ فَلْيُنشُرْهُ فَإِنَّ كَاتِمَ الْعِلْمِ
يَوْمَئِذٍ كَكَاتِمٍ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

*İzâ zahara'til bide'u ve leane e'hiru hez-
ihi'l-ümmeti evvelehâ femen kâne indehu
ilmun felyenşurhu feinne ke'time'l-ilmi
yevmeizin keke'timi mâ enzele'llahu alâ Mu-
hammedin.*

Bidatlar zahir olduğu vakitte. Bidat ne? Bidat iki kısım. Bir, itikatta bidat; bir, amelde bidat var. İtikatta bidat olursa, -Allah esirgesin- bu helake götürür.

Mesela diyor ki:

“Öldükten sonra adam dirilir mi” diyor. Bu itikaden bidat. “Burada sual olur mu” diyor. Biz gördük, işte makine kurduk, şunu kurduk, radyoyu kurduk, bilmem neyi kurduk. Bir şey yok burada ya. Bir hayat alameti, işareti yok. Diyorsunuz ki; dirilecek, sorgu sorulacak, cevap verilecek, bir de imam oraya dikiyorsunuz. Bunlar boş şey, diye. İnançsızlığı var. Bu bidattan ileri gelir. Bidatın icabıdır. Bir insanda bu gibi buna benzer bidatlar zahir olduğu vakit. Bu şey itikad itibariyle bidatidir. Bir de amel itibariyle bidatlar var.

Mesela camilerin tezyini, minarelerin çok yüksek oluşu, hoparlörlerin konuşu, işte camilerin halılarla süslenişi, kendi evlerimizin fazla olarak ziynetlenişi, giyimlerimizde usullerimizde bunlar da bidattır.

Bunu ikiye bölerler. Bidat-ı seyyie, bidat-ı hasene derler. İslam'a faydası olan şey, ne alâ. Mesela bugün halıları kavrasak, camimize gelen olmaz. Üstü başı kirlenir herkesin. Eh demek ki bu lazım. İyi. Mümkün mertebe işte tezyin de oluyor. Buna bir kısmı buna bidat-ı hasene der, bir kısmı da bidat-ı seyyie der.

Mesela levhalara hiç razı olmazlar camilerde. Bazı camilerin içi levhalarla doludur. Bu levhalara razı olmazlar. Bunlar da bidat-ı sey-yie diyorlar. Biz de bidatı hasene diyoruz. Çünkü o levhaları gördükçe, onları hatırımıza getiriyoruz, büyüklerimizi falan. Arada ihtilaf var. Olmaması daha evladır.

Bu bidatlar zahir olduğu vakitte, *ve leane e'hiru hezihi'l-ümmeti evvelehâ*. Yeni gelenler eski gelenlere lanet ediyor. Yeni gelen eskilere lanet ediyor. Allah belalarını versin. yapamadılar, edemediler. Öyle oldu filan. Bu umumi bir derttir. Bu ta Efendimiz'e kadar dayanır.

Evvel... Bizden evvel bir insan var. Gide gide gide Efendimiz'e kadar dayanır bu evveler. Mesela Hz. Muaviye ile Hz. Ali devrindeki vakalara da gider. Bir tarafı kendisini haklı göstermek için bir şeyler söyler. Fakat lanet var. Bu birisi diğerini sevmiyor. Yeni gelen eskiyi sevmiyor, eski geleni.

Femen kâne indehu ilmün. Bugün de kimin ilmi varsa, kimde iktidar varsa ilimde,

fel yenşurhû, bu ilmini izhar eylesin. Yapmayın, etmeyin, böyle değildir, böyledir diyerekten hakkı söylesin.

Feinne ke'time'l-ilmi yevmeizin. Bugün artık ilmini saklayan insanlar, *keke'timi mâ enzele'llahu alâ Muhammed sallallâhu aleyhi ve sellem*, Cenab-ı Hakk'ın indirdiği Kur'an'ı saklayanlar gibidir. Kur'an'ın ayetlerini söylemiyor. Onu söylememek, saklamak ne kadar fena bir şeyse, o gün ilmini neşretmeyenler de onun gibi günahkar olurlar.

Yine aynı hadis:

إِذَا ظَهَرَتِ الْبِدْعُ فِي أُمَّتِي وَشُتِمَ أَصْحَابِي
فَلِيُظْهِرِ الْعَالِمُ عِلْمَهُ. فَإِنْ لَمْ يَفْعَلْ فَعَلَيْهِ
لَعْنَةُ اللَّهِ

İzâ zaharati'l bid'au fi ümmeti, ve şütime ashabi felyüzhir'il âlimu ilmehu fein lem yef'al fe aleyhi leanetu'llah.

İzâ zaharati'l bid'au. Bidat zahir oldu. Mesela bu cumalardan evvel yapılan vaazlar da bidattır. Camilerde okunan mukabeleler de bidattır. Bunlar da sonradan zahir olmuştur.

Bu bidatlar zahir oldu. *Ve şütime ashabi.* Benim ashabıma da dil uzatıyorlar. Ashabıma... Mesela Hazreti Muaviye'ye dil uzatanlar gibi. *Ve şütime ashabi.* O zaman, *felyüzhir'il âlimu ilmehu.* Alim ilmini izhar etsin, meydana koysun. *Fein lem yef'al,* eğer ilimlerini meydana koymaz, pısrık kalırlarsa, büzülür kalırlarsa, *fe aleyhi leanetu'llah.* Allah'ın laneti o pısrıkların üzerine olsun. İlimlerini izhar etmeyen korkaklara veyahut işte canlarını sevenlere, neyse.

إِذَا عَادَ الرَّجُلُ أَخَاهُ أَوْ زَارَهُ فِي اللَّهِ قَالَ اللَّهُ لَهُ:
طِبْتَ وَطَابَ مَمْشَاكَ وَتَبَوَّأْتَ مَنْزِلًا فِي الْجَنَّةِ

İzâ âde'r-racülü ehahu ev zârahu fillah.
Kâle'llâhu lehu: Tibte ve ta'be memşe'ke ve tebevve'te menzilen fi'l-cenneti.

Kardeşlerin birbirini ziyareti hususunda bilmem Müftü Nasuhi Efendi'nin ilmahali var mıdır? Zannedersem bu ilmahali her Müslümanın evinde bulundurulması lazım. Akşam baktım da bir şey için. Çok güzel şeyler hazırlamış. Hele ahlak bahsine dair çok güzel mevzuları tamamıyla zikretmiş. Burada bu

okuduğumuz kardeşlik meseleleri de yine orada zikredilmiş. Teferruatıyla her şeyi beyan etmiş, Allah razı olsun. Fakat adam çocuklarına okutsa, hatta dedim akşam, getirsem de keşke her akşam iki sayfa, bir sayfa okunsa.

Bir insan kardeşini böyle ziyaret ederse ve bu ziyaretini *fillah*, Allah için, maksatsız, bir maksada mebni değil. *Kâle'llâhu lehu*. O zaire, ziyaret edene Allah der ki:

Tibt. Ne güzel yaptın. *Ve ta'be memşe'ke*. Bu senin yürüyüşünde çok güzel oldu, *tib* oldu. *Ve tebevve'te menzilen fi'l-cenneti*. Bu gidişinle, gelişinle cennetteki yerinize hazırlanmış ol. Demek ki bu gidişe mukabil Cenab-ı Hak ona cennette bile artık bir hazırlanmış yer ayırıyor.

إِذَا عَزَّتْ رَبِيعَةٌ ذَلَّ الْإِسْلَامُ وَلَا يَزَالُ اللَّهُ يُعِزُّ
الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ وَيُنْقِصُ الشِّرْكَ وَأَهْلَهُ مَا عَزَّتْ
مُضَرُّ وَالْيَمَنُ

İzâ azzet ve rabiâtün zellel İslam. Vela yezâlu'llahu yuizzu'l-İslame ve ehlehu ve

yunkisu'ş-şirke ve ehlehu mâ azzeti mudarru'l-Yemenu.

İzâ azzet ve Rabiätün zellel İslam. Bu Rebia, şark cihetinde, Medine'nin şarkında bir kabile. Medine'nin şarkında bir kabile. Allah'tan korkarım ki olmaya bu Vahhabi.

İzâ azzet ve Rabia. Bu kavim izzet olursa, *zellel İslam.* İslam zelil olur. Tam bugünkü durumdur. *Vela yezâlu'llahu yuizzu'l-İslame ve ehlehu.* Fakat Allah Teala onlara izin vermeyecek. İslam aziz olacak ve *ehlehu* ve İslam ehli de de aziz olacaktır.

Ve yunkisu'ş-şirk, şirk de azalacak her gün. *Ve ehlehu,* şirkin ehli de azalacaktır. *Mâ azzeti mudarru'l-Yemenu* Mudar denilen kabile ile Yemen kabileleri izzette devam ettikleri müddetçe İslam daima aziz olur, çoğalır. Düşman tarafı da, şirk tarafı da daima meftunlarşır.

b. Hamd ve Şifa Arasında Bir Sünnet

إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ أَوْ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ. فَإِذَا قَالَ

ذَلِكَ فَلْيَقُلْ مَنْ عِنْدَهُ: يَرْحَمُكُمْ اللَّهُ وَإِذَا قَالَ

فَلْيَقُلْ هُوَ يَغْفِرُ اللَّهُ لِي وَلَكُمْ

İzâ atase ahadüküm, felyekul: El-hamdülillahi rabbi'l alemin ev ev elhamdülillahi alâ külli hâlin. Feîzâ kâle zâlik felyekul men indehû yerhamukallâh. Ve izâ kale felyekul hüve yeğfirullahu li' ve lekum.

İzâ ataşa ahadüküm, sizden biriniz aksırdığı vakitte, felyekul: Elhamdülillahi rabbi'l alemin. Elhamdülillahi rabbil alemin, desin. Çünkü aksırma bir fayda temin ediyor buna. O aksırmasaydı ona zorluk olacaktı. Bu aksırmak suretiyle, bir rahatlığa kavuşmuştur.

Bu rahatlığından dolayı bir *elhamdülillah* demesi lazım. Yahut *ev elhamdülillahi alâ külli hâl*.

Feîzâ kâle zâlik. Bunu aksıran insan dediği vakitte *felyekul men indehû*. Onun yanında olanlar, ona desinler ki *yerhamukallâh*. Bu karşılığı versinler ona. Allah sana rahmet eylesin. Sen Allah'a hamd ettin, onun için sana da Allah rahmet eylesin, desin.

Fe izâ kâle, bu yanındaki ona Allah rahmet etsin deyince, o da diyecek ki, *felyekul hüve yeğfirullahu li' ve lekum*. Allah sizi de bizi de mağfiret eylesin. Demesi lazım demiş, alem-i İslâmiyye'de.

إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ قَالَتْ

الْمَلَائِكَةُ رَبُّ الْعَالَمِينَ فَإِذَا قَالَ رَبُّ الْعَالَمِينَ

قَالَتْ الْمَلَائِكَةُ: رَحِمَكَ اللَّهُ

İzâ atasâ ehadikum. Fe kâle el-hamdülillâh, kâletil-i melaiketü rabbil-âlemin. Fe izâ kâle Rabbu'l-alemin kâleti'l melaiketü rahimeke'llah.

İzâ atasâ ehadikum. Yine onu izah. Fe kâle elhamdülillâh.

Bu aksırdığı vakitte *elhamdülillâh* derse, *kâleti'l melaiketü rabbil-âlemin*. Elhamdülillah'ı kısalttı. *Elhamdülillah'ı Rabbu'l alemin* diyecekken, demedi de *Elhamdülillah* dedi. O zaman melekler altını tamamlayarak da *Rabbu'l alemin* diyor. Teşvik yapın, onu da deyin.

Fe izâ kâle Rabbu'l alemin kâleti'l melaiketu rahimeke'llah. Bu zaman yanında kimse yoksa ona *rahimeke'llah* diyecek, melekler verir bunu ona.

إِذَا عَطَسَ الْعَاطِسُ فَاْبْدُوْهُ بِالْحَمْدِ فَإِنْ ذَلِكِ
دَوَاءٌ مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَمِنْ وَجَعِ الْخَاصِرَةِ

İzâ atase'l atisu feb'deûhü bilhamd. Fein zâlike devâun min külli dâin ve min vece'il hâsırati. Bakınız ne kadar, bunlar aklın, idrakinin dışında olan şeyler. Sizden biriniz böyle aksırıldığı vakitte hamd ile başlayınız. *El-hamdülillâh Rabbi'l âlemin* deyiniz. Sizin bunu deyişiniz bütün dertlere devadır. Anlar mısın? Anlamayız. Ama Resûlullah diyor, bütün derterinize devadır. Daha *ve min vece'il hâsıra*, yandaki büyük bir hastalığınıza da devadır. Canım, bir hamd ettik. Nasıl oldu bu? Evet, bizim bir hamdimiz dolayısıyla Cenab-ı Hak bu bizdeki dertlere birer şifa ihsan ediyor. Deva, fayda, şifa. *Dâ*, dertler.

Onun için zezemi de içerken diyoruz ki:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا وَرِزْقًا وَاسِعًا

وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَسَقَمٍ

Allahümme inni es'elüke ilmen nâfian.

Bakın çok manalıdır bu. Cenab-ı Peygamber, zezemi içerken dualar makbuldür her şeye. Baştaki dua, *Allahümme inni es'elüke ilmen na'fian*. Ya Rabbi senden evvela *ilmi nafi* isterim diyor. Niçin? Evvela o lazım insana. *Allahümme inni es'elüke ilmen na'fian*. Ve *rızkan va'sian*. Arkasından da geniş rızık istiyor. Çünkü darlık insanları çok şeylere sürükleyebiliyor.

كَادَ الْفَقْرُ أَنْ يَكُونَ كُفْرًا

Ka'del-fakru en yekune küfran. Yani fakirlik insanları küfre kadar götürür, bir derttir Allah esirgeye. Onun için Cenab-ı Peygamber evvela ilm-i nafi istedi, arkasında da *rızkı va'sia* istedi. Ondan sonra, *ve es'elüke şifaen min külli dain ve selami ve sekaminn*. Bütün dertlerime de şifa isterim yâ Rabbi, dedi. Bütün dertlere. O bir sudur. İşte hepimizin içtiğimiz su. Buradan, bu dua sebebiyle Allah-

u Teala, o suya bir şifa halkediyor. Her derde deva oluyor insanda. Bu bizim sularızda içerken bunu de yine. Sonra bahusus, böyle aksırdığı vakitte. Hiç sen dua etmeden bile *el-hamdülillah* diyeceksin. Bu elhamdülillaha mukabil Cenab-ı Hak senin dertlerine deva veriyor. Hatta baız hastalıklara bile bir şifa ih-san buyuruyormuş.

إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيُشَمِّتْهُ جَلِيسُهُ فَإِنْ زَادَ
عَلَى ثَلَاثٍ فَهُوَ مَزْكُومٌ وَلَا يُشَمَّتُ بَعْدَ ثَلَاثٍ

İzâ atase ahadüküm fe'l-yüşemmithu celîsuhu vein za'de alâ selasin fehüve mezkumün vela yüşemmetü ba'de selasin.

İzâ atase ahadüküm fe'l-yüşemmithu celîsuhu. Onun yanındaki, aksıranın yanındaki ona ikaz etsin, teşmid etsin, “elhamdülillah de” desin. *Vein za'de alâ selasin*, eğer bunu tekrar tekrar olursa, *fehüve mezkumün*. bu nezledir artık. *Vela yüşemmetü ba'de selasin.* Üçten sonra yapıyorsa bunu tekrar tekrar, bu istemez artık. Bu, hastalığın alametidir demek.

c. Amelde İhlas Kalpte İstikamet

إِذَا أَعْظَمْتُ أُمَّتِي الدُّنْيَا نَزَعْتُ مِنْهَا هَيْبَةً
الإِسْلَامِ وَإِذَا تَرَكْتُ الأَمْرَ بِالمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ
عَنِ المُنْكَرِ حُرِمْتُ بَرَكَاةِ الوَحْيِ وَإِذَا تَسَابَّتْ
أُمَّتِي سَقَطَتْ مِنْ عَيْنِ اللّهِ

İzâ azzamet ümmet-i dünya nüziat minha heybetü'l-İslam. Ve izâ terakti'l-emra bi'l-marufi ve'n-nehye ani'l-münkeri hurimet berakete'l-vahyi ve izâ tese'bbet ümmeti sekatat min ayni'llah.

İzâ azzamet ümmet-i dünya. Bakın şimdi buna. Ümmetim dünyaya kıymet verdikleri vakitte. Yani *et-terahim ve't-tenafir*, paralara kıymet verdikleri vakitte. *Nüziat minha heybetü'l-İslam.* Bunlardan İslam'ın heybeti, azameti, hey'eti gider ellerinden. İslam'ın bir ulviyeti var içeride, o kaybolur. *Ve izâ terakti'l-emra bi'l-marufi ve'n-nehye ani'l-münkeri.* Bizde oluyor ki insanlar emri marufu, nehyi ani'l münkeri terk ediyorlar. Söylemiyorlar. *Hurimet berakete'l-vahyi.* O zaman da vahyin bereketi elden gider.

Ve izâ tese'bbet ümmeti, o zaman birbirlerine fena sözler söylüyorlar. *Sekatat min ayni'llah*. Allah Teala'nın gözünden düşerler. Hatta bu dünkü dersimizde geçiyordu bizim. Kavga gürültü oluyor ya, insanlar arasında küsüşmeler filan. İki kardeş birbirleriyle küsüştükleri vakitte Cenab-ı Hakk'ın umumi muhafazası nazil olunca küsleri bırakın diyor Cenab-ı Hak. Onlar dursun. Taa barışincaya kadar birileriyle. Onlar barışmadıkça yahut birisi barışıyor, diğeri barışmıyorsa; barışmaya, rahmet-i ilahiyeden nasip olmuyor. Taa barışincaya kadar. Burada da diyor, *sekatat min ayni'llah*. Allah'ın gözünden düşerler demek. Allah'ın gözünden düşmek ne demek ya? Mahvoldular demektir.

إِذَا عَلِمَ الْعَالِمُ فَلَمْ يَعْمَلْ كَانَ كَالْمِصْبَاحِ يُضِيءُ
لِلنَّاسِ وَيُحْرِقُ نَفْسَهُ

İzâ alime'l âlimu, felem ya'mel kane ke'l misbahi yudi'u'llinnasi ve yuhriku nefsehu.

İzâ alime'l âlim, felem ya'mel. Âlim, öğrenmiş. Herkese de öğretiyor, söylüyor. Ama kendisi yapmıyor. Söylüyor ama kendisi

yapmıyor. *Ke'l misbahi*, o bir num gibidir ki, *yudi'u'llinnas*, herkesi aydınlatır. Ama ve *yuhriku nefsehu*. Kendi yanar biter. Mum öyle değil mi? Yanar, yanar, yanar, biter. Herkes faydalanır, kendisi yok olur. Alim de, ilmiyle amel değilse, aleme faydası olur, kendisi gider cehenneme.

إِذَا عَمِلَ أَحَدُكُمْ عَمَلًا فَلْيُتَّقِنَهُ فَإِنَّهُ مِمَّا يُسَلَّى

بِنَفْسِ الْمُصَابِ

Ize amile ehadüküm amelen. Fe'l yüd-kinhü fe innehu mimmâ yusellî bi'nefsi'l-musâbi.

İş işlediğiniz vakitte, amel yaptığınız vakitte ne gibi olursa onu güzel yapın. İş baştan savma yapmayın. Yaptığınız işi daima güzel yapınız, buyurmuş. Bu Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*in mahdum aileleri İbrahim'in defni sırasında onlar böyle kerpiç diziliyorlar, mezarın önüne. Bizimki gibi örtülü değil. Bunlar böyle aşağıdan. Sonra da örtüyorlar ya. Bunu yaparken bir aralık bırakmışlar. Efendimiz de demiş ki:

“Bunu güzel yapınız. Boşluk bırakmayınız mezardaki. Bu musibet sahibi bundan teselli olur. Güzel yapılırsa kabir, oh, arkadaşlarım yardım etti de ne güzel oldu” derler.

Köylerde ve ufak yerlerde hep komşular yapar mezarı. Böyle buralarınki gibi bir mezarcısı yoktur mesela. Komşular yaparlar. Arkadaşları yaparlar, gömerler onu. Fakat yapılan zengin ağaysa ona güzel yaparlar da fakirinkine kulak asmazlarsa nihayet yapılan işi baştan savma yaparlarsa mesela mezarının sonunun şurdan şuraya kadar derin olması lazım. Genişliği de şöyle epeyce olması lazım ki içeriye girildiği vakitte içerideki insan rahat etsin. Bunu böyle dar yapmak ve kısa yapmak mesela, göbekte bırakmak. Bunlar noksanlık alametidir ki yaptığınızı güzel yapınız.

إِذَا عَمِلْتَ سَيِّئَةً فَاعْمَلْ بِجَنْبِهَا حَسَنَةً السِّرِّ
بِالسِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ بِالْعَلَانِيَةِ

*Izâ amilte seyyieten fa'mel bicenbiha
haseneten es-sirru bi's-sirri, el-alaniyetu bi'l-
alaniyeti.*

İzâ amilte seyyieten fa'mel bicenbiha haseneten. Bir kabahat yaptınız, beşeriyet iktizası. Bir günah yaptınız. *Fa'mel bicenbiha haseneten.* Derhal arkasından bir iyilik eyle. *Es-sirru bi's-sirri, el-alaniyetu bi'l-alaniyeti.* Gizli yaptıysan, gizli aşkar yaptıysan aşkar olaraktan iyiliği işle.

إِذَا غَابَ الْهَلَالُ قَبْلَ الشَّفَقِ فَهُوَ لِلَّيْلَةِ وَإِذَا

غَابَ بَعْدَ الشَّفَقِ فَهُوَ لِللَّيْلَتَيْنِ

İzâ ğabel hilâlu kable's- şefâki fehüve lilleyleti. Ve *izâ ğabe ba'de's-şefaki fehüve lileyleteyni.*

İzâ ğabel hilâl kable's- şefâki fehüve lilleyleti. Ay doğdu ve şafaktan evvel de battı. Bugün ilk gecesidir ayın. *Ve izâ ğabe ba'de's-şefak.* Şimdi bir kırmızılık vardır akşam üzere, bir de arkasından beyazlık gelir. Kırmızılık gidip de beyazlık geldikten sonra kayboluyorsa ay, *fehüve lileyleteyni.* Öyleyse ay iki geceliktir. Mesela ramazanlarda lazım olan.

إِذَا غَشِيَ الرَّجُلُ جَارِيَةَ امْرَأَتِهِ فَإِنْ اسْتَكْرَهَهَا
فَهِيَ حُرَّةٌ وَلَهَا عَلَيْهِ مِثْلُهَا وَإِنْ أَطَاعَتْهُ فَهِيَ
أَمَةٌ وَلَهَا عَلَيْهِ مِثْلُهُ

*İzâ ğaşıye'r-racülü cariyete'mraetihi
feinistekrahe fehiye hurratun ve leha aleyhi
misluha, ve in eta'athu fehiye emetün ve leha
aleyhi misluha.*

Bu, Arabistan'daki bir adet.

إِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ وَهُوَ قَائِمٌ فَلْيَجْلِسْ فَإِنْ ذَهَبَ
عَنْهُ الْغَضَبُ وَإِلَّا فَلْيُضْطَجِعْ

*İzâ gadibe ahadüküm ve hüve kaimun fe'l-
yeclis. Fein zehebe anhu'l-gadabu ve illa fe-
lyezdaci'.*

*İzâ gadibe ahadüküm ve hüve kaimun fe'l-
yeclis. Kızdınız.*

Dün dersimizin bir kısmında kızmaya ait idi. *Gadaba* ait idi. *Gadab*, ahlak-ı mezzumenin en büyüklerinden birisidir. Efendimiz *sallallahu aleyhi ve selleme* müteaddit insanlar gelmişler, sormuşlar.

“Ya Resulallah, ahlak-ı hasene nedir?”

Efendimiz:

“Kızmamak,” demiş. Kızmamak. Kızdı mıydı, ahlak mahlak çünkü ortada kalmıyordu. Onun için *izâ gadibe ahadüküm ve hüve kaimun fe'l-yeclis*. Ayaktaysan derhal otur. Baktın ki kızdın, çaresi yok. Oturmak suresiyle onu yenmeye çalış.

Fein zehebe anhu'l-gadabu. Kızgında giderse ne âlâ. *Ve illa felyezdaci'*. Baktı ki oturmakla da işi halledemedi. Yine kızıyoruz böyle. Yat. Başka rivayetlerde kalk bir abdest al, yahu bir suyla de yıkan, bunları gider. Yani gadabı gidermenin çaresine bak. Şimdi gadab şeytanın elinde o adamı çocukların topu nasıl ayaklarında oynuyorlar şeytan kızan adamı öyle oynarmış. İsteddiği sırf o kadar. En nihayet birisini mezara, birisini mesela hapse attırıncaya kadar.

d. Dünya Nimeti ve Ümmetin İç Fitnesi

إِذَا فَتِحَتْ عَلَيْكُمْ فَارِسُ وَالرُّومُ أَيُّ قَوْمٍ أَنْتُمْ؟

قِيلَ: نَكُونُ كَمَا أَمَرَ اللَّهُ قَالَ: أَوْ غَيْرَ ذَلِكَ

تَتَنَافَسُونَ ثُمَّ تَتَحَاسَدُونَ ثُمَّ تَتَدَابِرُونَ ثُمَّ
تَتَبَاغِضُونَ ثُمَّ تَنْطَلِقُونَ فِي مَسَاكِنِ الْمُهَاجِرِينَ
فَتَجْعَلُونَ بَعْضَهُمْ عَلَى رِقَابِ بَعْضٍ

İzâ fütihat aleyküm Farisi ve'r-Rum. Eyyu kavmin entum? Kile: Nekulu kema emerane'llah ev ğayra zalik tete nâ'fesûne. Sümme tetehâsedûn, sümme tetedâberûn, sümme tetebeğadun, sümme tentalikune fi'l-mesekini'l-muhacirine fetec'alune ba'dahum alâ rikabi ba'din.

İzâ fütihat aleyküm Farisi ve'r-Rum. Şimdi diyor ki Efendimiz bugün Medine ehli. Yarın bir gün gelecek siz Acemistan'ı ve bu Rum diyarını fethedeceksiniz. Bunlar da sizin ülkeniz olacak. Eyyu kavmin entum? Siz ne yapacaksınız o zaman? Nasıl olacaksınız? Allah'a şükredicilerden mi olacaksınız yoksa küfran-ı nimet edenlerden mi olacaksınız? Kile, dediler ki: Nekulu kema emerane'llah. Biz Allah'ın dediği gibi oluruz. Yine buyurdular ki, ev ğayra zalik. Acaba öyle mi olacak? Buralar da fetholunduğu gibi, olunduğu zaman Allah'ın emrettiği gibi mi olacaksınız yoksa

ğayra zalik mi? *Tete nâ'fesûn*. Başlayacaksınız birbirlerinize nefsanîyet tutmaya. *Sümme tete hâsedûn*. Başlayacaksınız birbirlerinize karşı hasetlik yapmaya. *Sümme tetedâberûn*. Ondan sonra birbirlerinizi arka çevireceksiniz. *Sümme tetebeğadun*. Ondan sonra birbirlerinize buğz yapmaya başlayacaksınız. *Sümme tentalikune fi'l-mesekini'l-muhacirin*. Ondan sonra muhacirinin evlerine hücum edeceksiniz. *Fe tec'alune ba'dahum alâ rikabi ba'din*. Mülk çoğaldı. Ama siz birbirinize düşman oldunuz. Başlayacaksınız birbirlerinizi kesmeye. Allah muhafaza etsin.

Bu Yezid'in saltanat devrinde olmuştur. Bu vak'a, bu hadise oldu gitti. O, Medine-i Münevvere'ye kadar geldi. İnsanın dili de varmıyor. Haram-ı Şerif'e atlarını bağladı. Ve alenen içkiyi orada içti. Bundan dolayı onun küfrüne sahip oldu bazı hocalar. Bu kafirdir. Bazısı da der ki, cahilliğinden yapıyor, bilmediğinden. Üstüne gitmediler.

إِذَا فَرَغَ أَحَدُكُمْ مِنَ التَّشْهَدِ الْأَخْرِ فَلْيَتَعَوَّذْ
بِاللَّهِ مِنْ أَرْبَعٍ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ

الْقَبْرِ وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ وَمِنْ شَرِّ

الْمَسِيحِ الدَّجَالِ

Izâ feregâ ehâdukum mine't-teşehhüdi'l-âhir fel yeteavvez billâhi min erbain: min azabi cehennem, ve min azabi'l-kabri, ve min fitneti'l-mehya ve'l-memad, ve min şerri fitneti'l-mesihid-deccal.

Izâ feregâ ehâdukum mine't-teşehhüdi'l-âhir. Siz ikinci tahiyattan çıktıktan sonra, et-tahiyatı okudunuz yani. Et-tahiyatı okuduktan sonra, Allahümme sallileri de okudunuz. Ondan sonra, *fel yeteavvez billâhi min erbain.* Namazınızda dört şeyden Allah'a sığının. Allahümme, yekul. *Allahümme inni eûzü bike min azabi cehennem.* Buna değinir. Ya Rabbi ben sana azabı cehennemden sığınırım. Cehennemden azabından sana sığınırım ya Rabbi.

Ve min azabi'l-kabri. Kabrin azabından da sana sığınırım ya Rabbi, de. Daha bu kabir azabı Allah muhafaza etsin. Çok korkunç bir şey yani. Allah cümlemizi muhafaza etsin. Yalnız teberakeyi daima okuyanlar bu azabı

kabirden mahfuz olurlar. Onun için Teberake suresini her akşam unutmamalıdır. Daha ve *min fitneti'l-mehya ve'l-memad*. Hayatın ve ölümün fitnelerinden de sana sığınırım ya Rabbi. Daha ve *min şerri fitneti'l-mesih'id-deccal*. Deccal olan Mesih'in fitnesinin şerrinde de sana sığındırım ya Rab.

Mesih'id-deccal, Mesih. Bir de İsa aleyhisselam'a Mesih deniyor. Bir de bu deccala Mesih deniyor. İsa aleyhisselam'a Mesih denmesinin sebebi, ayağının altı düzmüş. Ayağının altı düzmüş, çok da seyahat yapar idi. Bundan dolayı Mesih denmiş kendisine. Deccal'a da Mesih denmiş. Bunun da gözlerinin, bu bizimkiler çukur ya, gözü çukur değilmiş. Düz gözlü. Deccal, altın suyu ile cilalanmış, hakikati saklı. Mesela bakırı altın suyuna sokmuşsun, bunu altın diye satmak, deccalın alameti. Mahiyetini saklıyor, iyi gösteriyor kendisini. Sözüyle, şusuyla, busuyla. Fakat melaneti içinde gizli. Bunun melanetinin içinde gizini görememek, körlük alametidir. Mesela bu kalp parayı, kuyumcuya verdin mi derhal der ki bu kalp be çocuğum. Bu da der ki buna beş yüz lira verdimdir, mesela. Bu, onu niçin anlayamadı? Basireti

yok. Kuyumcuyu ne kandırdı? Sanatı. Onu derhal taktı ki, bu kalp. Cilbabın üstünde. Bu basiret itibarı işte burada anlaşılır basiretin olup olmayışı.

إِذَا فَسَأَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَلْيَنْصِرْفْ فَلْيَتَوَضَّأْ
وَلْيُعِدِ الصَّلَاةَ وَلَا تَأْتُوا النِّسَاءَ فِي أَعْجَازِهِنَّ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ

Izâ fesâ ehadikum fî's-salâh felyensarif, felyetevadda' ve'l yu'id-i s-salâte ve lâ te'tun nisâ fi-e'acâzihinne

Izâ fesâ ehadikum fî's-salâh. Namazdayken Allah muhafaza etsin, kendisine bir abdest bozacak hadise zuhur etse. *Felyensarif*, derhal çıksın. *Felyetevadda'*, abdest alsın. *ve'l yu'id-i s-salâh* namazı iade etsin.

İkincisi, *ve lâ te'tun nisâ fi-e'acâzihinne*. Kadınları gayrimeşru surette arkalarında kullanmayınız. *Fe innellâhe lâ yestehyî mine'l-hakki*. Allah'a hakkı söylemekten hayâ ettirir.

إِذَا فَسَدَ أَهْلُ الشَّامِ فَلَا خَيْرَ فِيكُمْ...

İzâ fesebe ehl-i'ş-Şâm felâ hayra fîküm ve lâ tezeli tâifetun min ümmetî mansurîne lâ yedurruhum men hazeluhum hattâ tekume's-saatu.

İzâ fesebe ehl-i'ş-Şâm felâ hayra fîküm. Şam ehli, fesada eriştiği vakitte, *felâ hayra fîküm*, artık dünyanın hiçbir yerinde hayır yoktur. Şam merkez oluyor, kalp gibi. Kalp bozulunca, nasıl insanın artık hayrı kalmıyorsa, Şam ehli de bozulduğu vakitte, *felâ hayra fîküm*, sizde artık hayır yoktur. *Ve lâ tezeli tâifetun min ümmetî*, fakat Allah-u Teala'nın hikmet iktidası bir taifeyi böyle ayakta tutar. Niye olarak? *Mansurîn*. Nusrat sahibi olarkten onları ayakta tutar. Onlara bir şey olmaz yani. *Lâ yedurruhum men hazeluhum hattâ tekume's-saatu*. Kıyamet kopuncaya kadar onlara karşı yardımı terk edenlerin onları yardımsız bırakmaz. Ne kadar insanlar ona yardım etmeseler de Allah-u Teala'nın yardımı vardır ona. Onun için ona hiçbir şey zarar etmez. O *mansurîn* olarkten ayakta durur ve İslam'a daima kıyamete kadar yardım eden bir taife mevcuttur. Ama dünyanın neresinde neresinde. Bunlar 40, 60, 300 çeşitli rivayetlerle

gezicidirler dünya üzerinde. Her yerde bulunur. Bunlara ebdal, ebdal denişi ahlakın değişmesiyle beraber yerleri de değişiktir bunların. Bir anda burada, bir anda başka yerdedirler. Anı vahit üzerine daima tebeddül halindedirler. Bu olur mu denince şeytan diyorsun ki yapabiliyor. Cin diyorsun yapabiliyor. Melek o da yapabiliyor. Melekler çeşit sıfatlara girerler. Meleğin çeşit sıfatlara girdiği gibi cinliler de çeşit sıfata girerler. Cinli adi mahluktur. Adi bir mahluk olmasıyla beraber böyle çeşit kılıklara girmek imkanını Allah ona vermiş de sevgili bahtiyar olan velisine bunu vermez mi? Onun için evliya bir bakarsın buradadır, bir bakarsın Mekke'dedir. Bir bakarsın dünyanın bir tarafındadır. Ya bu nasıl olur bir insan bir anda hem burada hem orada? Allah-u Teala onun ruhuna o kadar genişlik verir ki, o kadar genişlik verir ki, her istediği yerde her şeyi görür. Gözleri basiretli o kadar açılmıştır. Burada oturur, Mekke'dekini görür. Burada oturur, şarktakini görür. Burada oturur, garptakini görür. O kadar geniştir. Görüş kabiliyetleri yani. Allah, bunların şefaatlere de bizleri de nail eylesin. Bunun

için böyle bir taife kıyamete kadar ayakta durur. *Mansurin, la tezalü taife*, yani bu taife kaybolmayacak. Bir yer bozulmuş, bu bozulmuş, bu bozulmuş ama bunlara hiçbir kim-
senin zararı olmaz. Kimse bunlara bir zarar yapamaz yani.

إِذَا فَشَا الْإِسْلَامُ فِي الْأَنْبَاطِ وَاتَّخَذُوا فِيكُمْ
الدُّورَ وَقَعَدُوا فِي الْأَفْنِيَةِ فَاحْذَرُوهُمْ فَإِنَّ فِيهِمْ
الدَّغْلَ وَالنَّغْلَ وَالْفِتْنَةَ

İza feşel İslam fi'l-enbati ve't-tehazu fikumu'd-dura, ve kaa'du fi'l efniyeti fehzeruhum, feinne fihimu'd-değale ve'neğale ve'l-fitnete.

İza feşel İslam fi'l-enbat. Enbat, Acem fellahlarından bir kabilenin adı. Irak'la Basra arasında bir kabileymiş. *Ve't-tehazu fikumu'd-dura, ve kaa'du fi'l efniyeti fehzeruhum, feinne fihimu'd-değale ve'neğale ve'l-fitnete.* Bunlar kırıncı, kesici adamlar. Allah esirgeye. Bir vakit Mekke-i Mükerrreme'yi de taarruz ettiler. Efendim, otuz bin hacıyı kılıçtan geçirmişler. Ziya

Paşa'nın tarihinde yazar. Hacerü'l-esvedi de oradan çalmışlar. Memleketlerine götürmüşler. Sonra birçok paralar bu kavimde iade etmişler. Allah şerlerinden muhafaza etsin. *Değal, neğal, fitne*. Bunların ikisi de mekr-i hile demek. Mekr-i hile sahipleri. Ne kadar mekr-i hile, hilekâr insanlar varsa bunların sınıfına girer yani. Mekr-i hile bunlar gibi insanlara mahsustur. O gibi kötü insanlar, kötü insanların taklitçisi değil, iyi insanların taklitçisi olmalı demişler. Müftü Efendi'nin o kitabında da şu şeyi gözüme çarptı. Diyor ki:

“Huy birdir. Bu bir olan huy iki kabilesidir. İyiyeye de kötüye de. Bunun idaresi senin elindedir. İyi tarafa sevk edersen iyi olur. Kötü tarafa sevk edersen kötü olur. Bu huy bir meleke içeride. Vaktiyle ne tarafa alıştırdıysan meleke, alışılan hal. Alışılan hal iyiyeye doğru alıştırdıysa ne mutlu ona, daima ondan iyilikler sadır olur. Ya kötülüğe doğru alıştırdıysa, Allah esirgeye nasıl derler? Kötü huyun temizlenmesi, teneşire mahsus. Nasihat de fayda etmez, söz fayda etmez. En nihayet onu teneşir temizler demişler, teneşir.”

Allah cümlemizi affetsin, mağfiret etsin,
saadet-i dareyn ihsan buyursun cümlemize
inşallah...

el-Fâtiha.

Mehmet Zahid KOTKU

[Bütün Mehmed Zahid KOTKU / HADİS
DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için
tıklayınız.](#)

SERVER
KÜRSÜ